

M. Daukšos Katekizmo (1595) lyginamieji sakiniai

ARTŪRAS JUDŽENTIS, JŪRATĖ PAJÉDIENE
Lietuvių kalbos institutas

The article deals with comparative clauses in M. Daukša's Catechism. They contain the same conjunctions as in modern Lithuanian.

Modifier clauses expressing comparison of quality are introduced by the conjunction kaip both in the Catechism and in the Trumpas Budas. A comparative clause of quantity introduced by kiek is attested only in the Catechism, and a correlative clause with kuo – tuo only in the Trumpas Budas.

Comparative complement clauses expressing differences of degree, introduced by the conjunction neg, are used only in the part of the Catechism that has no Polish equivalent, and in the Trumpas Budas. Comparative clauses of the same type with the conjunction nekaip are used in the Catechism and in the preface to the Trumpas Budas.

They are used to compare predicates. A comparative clause as a complement of the verb bevelyti, introduced by neg, is used in the text portion that is independent of the Polish model and presumably reflects the authentic usage.

1. Straipsniu tēsiami 1595 metais Vilniuje išleistos knygos, tradiciškai vadintinos Mikalojaus Daukšos Katekizmu, bet naujesniuose tyrimuose laikomos konvoliutu, kurį sudaro du skirtingo santykio su originalais¹, sandaros ir turinio veikalai – *Kathechismas (KATHECHISMAS ARBA MOKSLAS KIEKWIENAM KRIKSZCZIONII PRIWALVS. PARASZITAS PER D. IAKVBA LEDESMA Theologa Societatis IESV. Iżguldytas iż Lięžuvio Łakiško ing Lietuviška per Kuniga Mikałoiu Daugſa Kánonika Žemaicziu. Izspáustas Wilniuie Metūſę užgimimo Wieſpaties 1595) ir Trumpas Budas (Trumpas Budas Pafisákimo / arba iżpažinimo Nūdemiu. Drin tu kurie dažnai wartôia tū Sakramentu. Yž łakiško ąnt Lietuviško p̄ergulditas. WILNIVI Mētūſfē M. D. XCV.)* – sudėtinių sakinių tyrimai². Lyginamaisiais šiame

¹ Guido Michelinis yra nustatęs, kad „Ledesmos katekizmo tekstas sudaro tik pirmąjį lenkiškos knygos dalį, nes Krotki obyžay fpowiedži (> Trumpas Budas Pafisákimo / arba iżpažinimo Nūdemiu) remiasi kitais šaltiniais“ (Michelinis 2000: 260, 2001: 228).

² M. Daukšos Katekizmo lyginamieji sakiniai ištirti ta pačia metodika ir aprašomi panašia tvarka, kaip kiti sudėtinių sakinių tipai ankstesnėse autorų publikacijose (žr. Judžentis, Pajedienė 2001, 2005). Straipsnyje pasinaudota autorų atlikto ir Lietuvos valstybinio mokslo ir studijų fondo paramto tyrimo „Sudetiniai M. Daukšos 1595 m. Katekizmo sakiniai“ rezultatais. Cituojant Daukšos sakinius naudotasi fotograuotiniu tekstu iš Vidos Jakštienės ir Jono Palionio parengto Katekizmo leidimo (Jakštienė, Palionis, par., 1995). Lenkiškų Ledesmos katekizmo sakinių pavyzdžiai transli teruoti pagal Vilniaus universiteto bibliotekoje saugomą Jurgio Lebedžio kolekcijai priklausančią NAVKA CHRŽESCIANSKA. Abo Kátechizmik dla džiatek fotokopiją.

straipsnyje vadinami lyginimo reikšmę turintys šalutiniai sudėtinių prijungiamų sakinių dėmenys.

2. Senųjų lietuviškų raštų lyginamosios reikšmės prijungiamieji sakiniai tyrineti Eduardo Hermanno (1912), Jono Palionio (1967), Leonardo Drotvino (1968a, 1968b), Artūro Judženčio (1995) darbuose, tačiau M. Daukšos 1595 metų *Katekizmo* lyginamieji sakiniai nuodugniau dar nebuvo aprašyti. Šiame straipsnyje Daukšos lyginamieji sakiniai nagrinėjami straipsnių rinkinyje *Sintaksinių ryšių tyrimai* (Holvoet, Judžentis, red., 2003) išdėstytais teoriniais pagrindais. Sprendžiant kai kuriuos lyginamujų sakinių sintaksinės sandaros ir semantikos klausimus pasinaudota sintetiniai Vakarų lingvistinės tradicijos veikalais (Lieko 1992; Fauconnier [1985] 2003; Anderson [1997] 2004; Culicover, Jackendoff 2005), apibendrinamaisiais lietuvių kalbotyros darbais (Ambrasas, red., 1976, 1994, 1997; Morkūnas, par., 1999) ir specialiaisiais tyrimais (Ambrasas 1971³; Seménienė 2002).

3. Sudėtiniais sakiniais su šalutiniu lyginamuju dėmeniu tam tikrų bendrų požymį pagrindu lyginamos dvi propozicijos⁴. Pagal funkciją sudėtiniame sakinyje visi šalutiniai lyginamieji sakiniai tiriama jame konvoliute yra prieveiksminiai, tačiau jų sintaksiniai ryšiai su kitais sudėtinio sakinio žodžiais skirtingi. Vieni lyginamieji sakiniai yra šliejami (dažniausiai prie tariniu einančių veiksmažodžių), kiti – valdomi pagrindinio dėmens žodžiu (paprastai tam tikrų jų formų).

4. ŠLIEJAMIEJI LYGINAMIEJI SAKINIAI pagal reikšmę ir gramatinės sandaros ypatybes skyla į dvi grupes. Vieną grupę sudaro lyginamieji sakiniai, reiškiantys požymį ir einantys pagrindinio dėmens lyginimo standartu. Pagal lyginimo pobūdį ir jungiamuosius žodžius jie skirstomi į kokybės ir kiekybės lyginamuosius sakinius. Kiti šliejamieji lyginamieji sakiniai reiškia kintamo požymio laipsnio tapatumą su pagrindiniu dėmeniu reiškiamo to paties ar kito kintamo požymio laipsniu. Tai santykio lyginamieji sakiniai⁵. Jiems būdingi koreliuojami jungiamieji žodžiai ir

³ Vytautas Ambrasas straipsnyje „Dabartinės lietuvių kalbos lyginamujų sakinių sandara“ nurodo, kad lietuvių gramatinėje tradicijoje lyginamieji sakiniai yra buvę išskirti kaip atskiras sakiniai tipas tik Jono Balkevičiaus „Dabartinės lietuvių kalbos sintaksėje“ (Ambrasas 1971: 161). Tiesa, minėtoje sintaksėje lyginamieji sakiniai aprašomi ir bendrame skyriuje „Palyginamieji šalutiniai sakiniai“ (Balkevičius 1963: 329–331) – pagal gramatines ypatybes, ir atskirai – pagal prasminių santykius kaip tarinio palyginamieji (ten pat, 339–341), pažyminio palyginamieji (ten pat, 345–346) ar palyginamieji sakiniai laiko (ten pat, 351–352) ar būdo (ten pat, 358–360) aplinkybėms paaiškinti. Ambrasas lyginamuosius sakinius (1971 m. straipsnyje pateiktas lyginamujų sakinių klasifikacijos modelis buvo perkeltas į akademines gramatikas) pateikia pagal gramatines formos ypatybes, atsižvelgdamas į gramatines reikšmes ir atsiribodamas nuo leksinių ir kontekstinių reikšmių (Ambrasas 1971: 162).

⁴ Plg. Anneli Lieko duodamą apibrežimą (1992: 222), kurio pagrindine idėja perimta iš *A Grammar of Contemporary English*: „The basic feature of a comparative construction is that two propositions are compared with respect to something they have in common“ (Quirk et al. 1972: 765). Lietuvių kalbos gramatineje tradicijoje skiriami lyginamieji sakiniai ir lyginamieji posakiai (apie juos žr. Morkūnas, par., 1999: 379–380). Pastaruosius galima laikyti redukuotais lyginamaisiais sakiniais (plg. Holvoet, Judžentis 2003: 144–146). Šiame straipsnyje redukuoti lyginamieji sakiniai nenagrinėjami.

⁵ Santykio lyginamieji sakiniai V. Ambrazo nusakomi kaip žymintys „tarp savęs susijusių veiksmus bei reiškinius, kurių vienam didėjant ar mažejant, atitinkamai dideja arba mažėja ir kitas“ (Ambrasas 1971: 172). Angliškoje *Lietuvių kalbos gramatikoje* santykio lyginamieji sakiniai (*com-*

kintamo požymio žymėjimas aukštesniojo laipsnio formomis abiejuose sudėtinio sakinio dėmenyse.

4.1. KOKYBES lyginamuosiuose sakiniuose nagrinėjamuose Daukšos tekstuose, kaip ir dabartineje bendrinėje kalboje, vartojamas jungiamasis žodis *kaip*. Tiriamajame konvoliute tai pagrindinis šiuo jungiamuoju žodžiu siejamų šalutinių sakinių vartosenos tipas⁶, plg.:

nôri Bažni- // cžia pagärbt sawús súnus //  w t sius / kaip' iie g rb e io // Diew  / ir Ba niczi   w ta 67₁₃₋₁₆.

Paprastai kokyb s lyginamieji sakiniai eina po pagrindinio d mens, kaip pacituo-tame sakinyje, kuris neturi lenki ko atitkmens. Tokia pati d men  tvarka b dinga ir lenki k  original  turintiems sakiniams (kaip ir j  atitikmenims lenki kame Ledesmos katekizmo vertime), plg.:

at aid  m m s m s- // s  kalt s / kaip' ir m s  t- //  aid em  sawi mus kaltie- // mus 46₅₋₈ (odpu c nam n  e winy // i ko y my odpu c zamy n  ym // winow ic m 28₁₀₋₁₂).

Prie  pagrindin  d men  kokyb s lyginamieji sakiniai vartojami retai; tokiais atvejais jie paprastai koreliuoja su atliepamaisiais  odziais, plg.:

kaip' an i // skr n i i n  b wo d ikt s // br g snis / tiekt i tobl c ios // pr ss kimo

Diew  / id nt' // tei  widur i   i[r]di s m no / // ne but  kit  dum  / nei n - // ras / tiekt i taw p  w t p // pr ss kim p 166₁₀₋₁₇

(i ko w oney skrzyni nie // by a r zec  przedniey a / iedno // tablice  akonu / aby tak wn atr  // w fercu moim nie by a in a // my l ani chu  / iedno ku twemu // na wi et emu  akonowi 125₂₂₋₁₂₆₅).

Pacituotojo saknio sintaksin  sandara priklauso nuo originalo. Ta iau *Kat echisme* yra ir nuo originalo nepriklausom  prepozicini  lyginamuj  sakini ; jie paprastai neturi atitikmen  lenki kame Ledesmos katekizme, pvz.:

kaip' pirm s // Ad mas t was m ss  /  t- // n  e m m s pa k dinim  // per par g wim  wa s us // m d gio v drausto / teip' //  n tras Ad mas Jefus Chri- // stus /  tn  e m m s i g a- // nim  / per m d gi  kr z eus //  w to 35₈₋₁₆.

Konvoliute rastas tik vienas kokyb s lyginamojo saknio interpozicijos atvejis.

parative clauses of proportion) apib d nam  kaip  ymintys skirtin  veiksm  ar rei kini  laipsnio intensyvumo palyginim  (Ambrasas 1997: 750).

⁶ Laiko ribos reik m  turi samplaikiniu jungiamuoju  od iu tuoju kaip siejami sakiniai ( r. Ju-d zentis, Pajedien  2005: 60-61).

Jis pavartotas *Trumpame Bude*:

Eimi [...] kaič nusī- // dėišs tikrōsp wērsmesp tei- // sibes / idānt tu manē teik- // túmbeis nutēisint 151₁₂₋₁₇ (Jdę [...] iáko gržešny do sprá- // wiedliwego žržodlā spráwie- // dliwości / abyś ty mnie raczył // vsprawiedliwić 112₁₆₋₁₉).

Atliepiamieji žodžiai vartojami ne tik su prepoziciniais (kaip 35₈₋₁₆ atveju), bet ir su postpoziciniais kokybės lyginamaisiais sakiniams (tiesa, *Kathechisme* tokiai atvejų nedaug), pvz.:

teip' Diewas mūmus daris // kaip' ir mēs darissim ē ki- // tiémus 54₁₉₋₂₁
(się // Pan Bog będącie / ták obcho- // džił 3 nami / iáko się my 3 // nimi obchodžimy 34₆₋₉).

Pacituotame Daukšos sakinyje atliepinio pozicija kitokia nei originale, be to, jame prie jungiamojo žodžio prišlijusi dalelytė *ir*, neturinti atitikmens originale.

Trumpame Bude net trečdalis visų postpozicinių kokybės lyginamųjų sakinių turi atliepiamąjį žodį, pvz.:

nē miłéio artimú sawú // teip' / kaipo pats norētuś // idānt ij miłetų 128₁₈₋₂₀
(nie miłował bliźnich swoich // ták iákoby sam chciał być mi- // łowan 92₈₋₁₀).

Betarpiškai prieš jungiamąjį žodį einantis atliepinys gali sudaryti su juo funkcinį vienetą – sudétinį jungiamąjį žodį, plg.:

Abú dràugia / túri vžlaikit // pakaiu / wienib ē / ištikëii- // mą / méiłę / fádarą / teipó // kaič Christus turi sudéréii- // mą su báznicžia fáwo 102₁₉-103₂
(oboie wespolek maią // zachowáć pokoy / iedność / wiá- // rę / miłość / tak iako cžyni Pan // Chrystus 3 kościołem swoim 70₇₋₁₀).

Ribos tarp kokybės ir kiekybes kategorijų néra ryškios; kai kurie prieveiksminiai sakiniai su jungiamuoju žodžiu *kaip* gali reikšti ir lyginimą KIEKYBES atžvilgiu, plg.:

nē kurie dá- // bar teip' tikēdamieś/ // ioğ niekad nē yfsipa- // žiſta / teip' pakaktińái / // kaič butu kalti 111₁₇-112₄
(niektoržy ieſcže dla te- // go mniemánia/ iž się ni- // gdy nie spowiádája ták // doskonále/ iáko są powin- // ni 78₂₋₆).

Specialusis kiekybės lyginimo jungiamasis žodis *kiek* pavartotas tik su vienu lyginamuju *Kathechismo* sakiniu (atkreiptinas dėmesys į tai, kad lenkiškas šio saknio atitikmuo Ledesmos katekizme yra su asmenuojamaja veiksmažodžio forma):

nē // skaitiū knigū nē wiéžliwu // nē kalbét' žodžiu / nei giedót // giesmiū gediſkū / kiek pri- // mānan̄ 85₁₂₋₁₆
(nie cžytáć kſiąg wšetecž- // nych / áni mowić ſłow / áni // śpiewać pieśni nieucžciwych: // áni ich flucháć ile być może 54₂₀-55₁).

4.2. Konvoliute rastas tik vienas SANTYKIO lyginamasis sakinys⁷. Jo jungiamasis žodis *kuo* (originale pavartota senoviška jungiamojo žodžio forma *im*) koreliuoja⁸ su atliepiniu *tuo*:

Néssfą kū aß ēsmi n̄ewertē- // snis / tū tu garbēsnis tam- // pi 150₂₋₄
 (Abowiem im ia ie- // stem niegodnieyßy / tym ty // chwalebnieyßy ȝostánieß
 111₅₋₇).

5. VALDOMIEJI LYGINAMIEJI SAKINIAI⁹ pagal lyginimo pobūdį taip pat yra nevienarūšiai. Vienais jų reiškiamas požymio kiekio (ar laipsnio) lyginimas¹⁰, kitais lyginamaisiais sakiniais požymis kaip visuma lyginamas su pagrindiniu demeniu reiškiamu požymiu.

Laipsnio lyginamieji sakiniai Daukšos vartojami su jungtuku *neg*. Juos atitinka lenkiški lyginamieji sakiniai su jungtuku *niżli*, plg.:

daugēsní tu gali // atlaist / neg aß galú dafsi- // láist 137₉₋₁₁
 (więcęy // ty możeß odpuścić / niżli się iá // mogę dopuścić 99₁₈₋₂₀).

Su požymio lyginamaisiais sakiniais vartojamas jungiamasis žodis *nekaip*. Originale juos, kaip ir laipsnio lyginamuosius sakinius, atitinka sakiniai su junguku *niżli*, plg.:

pigēus numirt // túrimē / nēkaip iy [Diewą] pažeist 70₁₂₋₁₃
 (rácżey vmržeć ma- // my niżli go obrážić 43₁₄₋₁₅).

⁷ Santyko lyginamujų sakinijų gausumu nepasižymi ir Daukšos *Postile* (žr. Czesław Kudzinowskio indeksą, 1977 (1t.): 354; 1977 (2t.): 316). Joje lenkiškus sakinius su koreliuoju jungiamuoju žodžiu *im...* *tym* atitinka lietuviški sakiniai su *kuo*. . *tuo* Pvz., Wujeko *Postilės* sakinys *im się kościoł* *więcę na nabożeństwo gotue/ tym* *więcę świat ſaleie y błagnuie tšverstas taip' kū Ba = żnīcžia daugēus ant nōbažnumo żopōstiię/ tū didžēus pasaulis ſēucže ir ſu = tie* 102₃₈₋₃₉. Apie *im...* *tym* lyginamias konstrukcijas senojoje lenkų kalboje žr. Klemensiewicz et al. (1955: 479–480).

⁸ Apie anglų kalbos koreliuojamas lyginamiasias konstrukcijas, jų artimiausius gramatinius atitinkmenis ir reikšmių spektrą žr. Culicover, Jackendoff (2005: 500tt).

⁹ V. Ambrazo jie vadinami skirtumo lyginamaisiais, plg.: „Skirtumo lyginamieji sakiniai žymi tarp savęs lyginamų veiksmų bei reiškinių skirtumą. Šių sakinijų šalutiniai demenys, pradedami jungtukais *negu*, *nekaip*, *kaip*, yra siejami su pagrindiniuose demenyse einančiais aukštesniojo laipsnio būdvardžiais, prieveiksmiais arba skirtumą nurodančiais įvardžiais.“ (Ambrasas 1971: 173). Loretos Seménienės atlirkas tyrimas rodo, kad „būdvardžių aukštesniojo ir aukščiausiojo laipsnio formų valentinė savybe prisijungti lyginamiasias konstrukcijas [...] būdinga ne būdvardžiui kaip tam tikrai kalbos daliai, o tik morfologinei laipsnio kategorijai, kuri apima ne tik būdvardžius, bet ir prieveiksmius“ (Seménienė 2002: 142). I lyginamujų konstrukcijų sandaros ir veiksmažodžių va lentingumo sąsajas dėmesį atkreipia ir Johnas M. Andersonas (2004: 126). Vladimiras Plungianas lyginimo rodiklio atsiradimą sieja su antrojo argumento poreikiu: antrasis argumentas reikalingas pagrindinio argumento savybei ar jos intensyvumui atskleisti (Plungian 2003: 212).

¹⁰ Daugiau apie laipsnio rodiklio valdomą lyginamujų sakinijų priskyrimą prie prieveiksminių sakinijų tipo ir apie tai, kad lyginamujų sakinijų sintaksinei kategorijai nustatyti valdančiojo žodžio morfologinė klase nera svarbi, žr. Holvoet, Judžentis (2003: 149t).

Pastarojo tipo sakiniuose ryški lyginamujų požymių priešprieša. Šie sakiniai artimi sujungiamojo tipo priešinamiesiems sakinams, tai rodo ir lyginamojo sakinio 113₆₋₁₅ lenkiškas atitikmuo su jungiamuoju žodžiu *a nižli*, turintis ne tik semantinių, bet ir sintaksinių lyginamojo ir priešinamojo sakinio bruožų, plg.:

nūde- // mes žmônių teissūių // [...] wéikēus ēst ižg apłai- // dimo ġerū dáiktū
 (ku- // rių pažintis wargē- // fne) nekaiþ yž padâ- // rimo pikto 113₆₋₁₅
 (grzechy lu- // dži spráwiedliwych / [...] są rychley // 3 odpußcženia ržecžy
 do- // brey (ktorych wiado- // mość przytrudnieyßym) // á nižli 3 odpußcženia
 złey 79₄₋₁₂).

Nustatyto jungiamujų žodžių pasiskirstymo laipsnio ir požymio lyginamuosiuose sakiniuose neatitinka tik vienas *Kathechismo* sakinys su jungtuku *neg*, kurio lyginimo kriterijumi eina veiksmažodis *bevelyti*¹¹: šis sakinys artimas sakinams su *nekaip* (žr. pacituotą 70₁₂₋₁₃ sakinį), plg.:

bewę- // līt numirt neg īj pažeift ku- // rime dáikte 28₃₋₅.

Iprasta lyginimo kriterijaus vieta sudėtiniuose lyginamuosiuose sakiniuose – prieš standartą. Tais atvejais, kai lyginimo standartas eina prieš objektą, kriterijus gali būti iškeliamas prieš juos abu, plg.:

Pirm' neg pradés sakił // nūdem̄s sawas / túri dūtiś // kałtas ižg tū kēturiū
 dáiktū 119₁₇₋₁₉
 (Pierwey niž pocžnie powiadáć // grzechy swoie / ma się dać winien 3 tych //
 cžterech ržecžy 84₁₃₋₁₅).

Pacituotasis sakinys yra vienintelis atvejis Daukšos *Katekizme*, kai lyginimo kriterijus reiškiamas betarpiskai prieš jungtuką *neg* einančiu prieveiksmiu *pirm.* Sudėtiniu lyginamuoju jis laikomas dėl reikšminių santykijų ir jų raiškos: du predikatai lyginami laiko atžvilgiu¹². Lyginimo standartą žymintis šalutinis lyginamasis

¹¹ Nors *Katekizme bevelyt* pavartotas tik vieną kartą, tačiau Postileje šis slaviškos kilmės veiksmažodis (Skardžius [1931] 1998: 293, Fraenkel 1965: 1219) vartojamas gana dažnai. Pastarajame šis veiksmažodis valdo jungiamuoju žodžiu *negu* siejamas lyginamasių konstrukcijas, kurias lenkiškame Wujeko Postiles tekste atitinka sakiniai su veiksmažodžiu *woleć* („verčiau norēti, atiduoti (teikti) pirmenybę, labiau linkti“ Vaitkevičiūtė 1979: 877), pvz.: *beweliųj kákłę dūt/ neg atstôt' nūg W. sawo 344₄₉* (woliś gārdło dāć/ nižli odstapić od Pāna swego). Lyginamieji sakiniai su veiksmažodžio *bevelyti* formomis vartojami ir Konstantino Sirvydo *Punktose Sakymų* (lyginamujų sakinijų paieškai atliki buvo pasinaudota Sirvydo *Punktų Sakymų* konkordancija, sukurta Lietuviai kalbos institute pagal „Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos vartojimo ir ugdymo 1996–2005 metų programą“), pvz.: Kas tádu linkiasi tu žodžiu / *bewelida* = mas tiliet / *negi* niekus kał = bet / ɬwentay daro (kto te = dy stržeże się tych ɬlow/ wo = ɬac milczeć/ á niž frāški mo = wić świętoobliwie cžyni) PS_{II} 55₁₋₄; *beweliia badu kif* / ir sun = kiey wárqt / *negi* iž swetimu runku penukbšlo tikot (wołą głod ćierpieć/ y čięzko né = dżowáć/ á niž 3 cudžych rąk pokármu cžekáć) PS_{II} 103₁₆₋₁₈.

¹² Lyginamujų sakinijų ryši su laiko sakiniais pripažista Anelli Lieko: „Comparative sentences have a natural link [...] with temporal sentences, the times of events can be compared as well as their

sakinys įsiterpęs į pagrindinį ir yra valdomas lyginimo kriterijaus¹³. Sudėtinio sakinio dėmenų tvarka atitinka lenkiško sakinio dėmenų tvarką, o trumpoji jungtuko forma *neg* atitinka originalo *niz*¹⁴.

Galima ir kitokia šio sudėtinio sakinio interpretacija: *pirm neg* laikyti samplaikiu jungiamuoju žodžiu, pradedančiu šalutinį laiko sakinį¹⁵. Tokią interpretaciją paremtų ir skyryba, identiška originalo skyrybai, artimiausia sakinio aplinka¹⁶ bei sudetinių prijungiamujų sakinį su *pirm neg* vartosena Daukšos Postileje¹⁷. Sakinius su *pirm neg* prie laiko, o ne prie lyginamujų sakinį skyrė Eduardas Hermannas (1912: 34–35)¹⁸, Jonas Jablonskis (1957: 510–511), Leonardas Drotvinas (1968)¹⁹, Jonas Palionis (1967: 202).

properties.“ (Lieko 1992: 223).

¹³ Plg. V. Ambrazo duotą panašių sakinį apibūdinimą: „Veiksmo požymio skirtumą reiškia sakiniai, kurių šalutinis demuo siejamas su įvairiais aukštesniojo laipsnio prieveiksmiais, prieveiksmiais kitaip, *pirma* ir pan., nusakančiais veiksmo pobūdį. Šalutinis demuo pasakomas tuoju po prieveiksmio, rečiau po kitų žodžių, kuriuos apibūdina tas prieveiksmis.“ (Ambrazas 1971: 174).

¹⁴ Jaroslavo Bauerio nuomone, senosios čekų kalbos *než* yra kilęs iš neiginio ir pamažu virtęs laiko jungtuku (Bauer 1972: 227). Čekų kalbos jungiamojo žodžio *niz* reikšmė irgi laikui begant keitėsi. *niz* laiko reikšmę įgijo lyginamosios reikšmės konstrukcijose, kuriose šis jungtukas éjo po lyginamojo *dřéve* arba prieveiksmio *prvé* (Bauer 1972: 448); palyginimui čia pateikiamas Daukšos Postiles sakinys su *neg*, pavartotas laiko santykiams nusakyti, nors originale yra *pierwey niz*: *ßią náktj/ neg* gaidis du kartú pragis / tris kartus manés vžgíssieš 148₂₈ (džiś tey nocy / *pierwey niž* dwákroć kur zápoie/ trzykroć się mnie záprzýß).

¹⁵ Aprašant Daukšos Katekizmo laiko sakinius (Judžentis, Pajédiene 2005) šis sakinys nebuvo paminėtas, nes dviejų gramatinių interpretacijų galimybę patogiau aptarti vienoje vietoje, tą vietą pasirenkant ties dažniau vartojuamu jungiamuoju žodžiu ir neméginant spresti, kuris semantinis tarp propozicijų egzistuojančio ryšio aspektas – lyginimas ar laiko santykis – yra svarbesnis (apie netiesioginį ar neišreikštą lyginimą bet kokio pobūdžio teiginiuose plg. Lyons 1993: 274tt). Lyginti du veiksmus reiškia lyginti jų išsidėstymą tam tikroje (pavyzdžiui, laiko) skalėje (plg. Fauconnier 2003: 137).

¹⁶ Daukšos Katekizmo 119 puslapyje nauja tema *Moksłas Jžpažinimo* (*Náuká Spowiádania*) pradedama šalutiniu dalyviniu laiko sakiniu, kuris baigiamas tašku (plg.: *Atbiłōj̄s Jžpažinimą wiſ-// ſądien̄i* [...]). Prie jo šliejasi aptariamasis 119₁₇₋₁₉ sakinys su *pirm neg*, pradedamas didžiaja raide. Taigi viena po kitos eina skirtinges gramatines sandaros laiko aplinkybés, kurių antroji tikslina pirmają.

¹⁷ Didžiąją dalį (80%) Daukšos Postileje esančių sakinį sudaro samplaikine *pirm neg* vartosena: kai kurių jų demenų tvarka ir skyryba lyg ir leistų *pirm* priskirti šalutiniam demeniui, pvz.: *teiſtremi węliną iżḡ ſirdū ſawū / pirm' neḡ patis bus īmeſti īnḡ tamſibes wirſutinęs 507₄₈ – 508₁* (dyabla z serc swoich wyrzucāią/ *pierwey nižli* sámi bedą wyrzuceni w zewnetrzne čiemnoſci), *Praſſik' mané ko nōris idáni taw̄ padarīcžio/ pirm' neḡ būſiu īmtas nūg taw̄s DP 236₁₇* (Proś odemnie co chceſ bymći vcžyniſ / *pierwey niž* bedę wžięt od čiebie). Dalies jų punktuacija atskiria šalia einančius *pirm* ir *neg*, pvz.: *vžéik pirm'/ neḡ* numirs sunús mánas DP 355(2) (sftap *pierwey / nižli* vmrže syn moy).

¹⁸ Tai, kad jungiamuoju žodžiu *pirm neg* siejamą sakinį Hermannas laikė laiko aplinkybés sakiniu, matyt iš jo pateikimo būdo (jis pateikiamas atskirai nuo sakinį su *neg*) bei vertimo į vokiečių kalbą, plg.: „Bevor man beginnt, seine Sünden zu nennen, soll man sich wegen folgender vier Dinge für schuldig erklären“ (Hermann 1912: 34–35). Kitu atveju (rašydamas apie Bretkūno Postile) samplaikinį *pirm neg* vartojimą Hermannas sieja su vokiško jungtuko *ehe* reikšme (ten pat, 29). Jungiamujų žodžių tyrimą apibendrinančioje lentelėje *pirm neg* įrašytas laiko reikšmes skiltyje (Hermann 1912).

¹⁹ Drotvino nuomone, *pirm neg* (ir jo variantai *pirma neg*, *pirm neig...*) yra prijungiamieji jungtukai, kuriais senuosiuose lietuvių kalbos raštuose jungiami laiko aplinkybes šalutiniai sakiniai (1968a, 1968b. 89). Drotvinas nurodo, kad šie „specialūs laiko jungtukai [...] nera vartojami visiškai

6. IŠVADOS. M. Daukšos *Katekizmo* lyginamuosiuose sakiniuose vartojami tie patys jungiamieji žodžiai kaip ir dabartinėje lietuvių kalboje.

Šliejamieji kokybės lyginamieji sakiniai *Kathechisme* ir *Trumpame Bude* vartojami su jungiamuoju žodžiu *kaip*. Kiekybės lyginamasis sakinys su jungiamuoju žodžiu *kiek* pavartotas tik *Kathechisme*, o santykio lyginamasis sakinys su koreliuotu jungiamuoju žodžiu *kuo* – tik *Trumpame Bude*.

Valdomieji lyginimą požymio laipsnio atžvilgiu reiškiantys sakiniai su jungtuku *neg* vartojami tik lenkiško atitikmens neturinčioje *Kathechismo* atkarpoje ir *Trumpame Bude*. To paties sintaksinio tipo lyginamieji sakiniai su jungiamuoju žodžiu *nekaip* pavartoti *Kathechisme* ir *Trumpo Budo* pratarmėje. Jais lyginami predikatai. Veiksmažodžio *bevelyt* valdomas lyginamasis sakinys su jungtuku *neg* pavartotas nuo lenkiško originalo nepriklausomoje teksto atkarpoje ir turbūt atspindi autentišką šio tipo sakinį vartoseną.

Lyginamujų sakinijų sintaksinė sandara kartu su kitais sudėtinių sakinijų sandaros požymiais paremia ankstesniuose tyrimuose jau išryškėjusią nuostatą, kad *Kathechismas* ir *Trumpos Budas* laikytini atskirais, skirtingą santykį su originalais ir savitą sintaksinę struktūrą turinčiais tekstais. Atskirai paimtas *Katekizmo* tekstas yra nevienalytis, sudarytas bent iš kelių heterogeninių dalių: pratarmės, lenkišką originalą turinčio teksto ir teksto, neturinčio lenkiško atitikmens.

SUTRUMPINIMAI

DP – Mikalojaus Daukšos 1599 metų POSTILĖ ir jos šaltiniai. Leidimą parengė Jonas Palionis, Vilnius: Baltos lankos, 2001.

PS – [Konstantinas Sirvydas] PVNKTY KAZAN od Adwentu áž do Postu, Litewskim ięzykiem, z wytlumaczeniem ná Polskie PRZEZ Ksiedz Á Konstantego SZYRWIDA / Theologá Societatis IESV / Z DOZWOLENIEM STARSZYCH wydáne. W WILNIE W Drukárni Akademiey Societatis IESV ROKU M.DC.XXIX. (Naudotasi fotograuotiniu leidimu: Franz SPECHT, Szyrwids Punktay sakimu, Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1929)

LITERATŪRA

AMBRAZAS, V. 1971: Dabartinės lietuvių kalbos lyginamujų sakinijų sandara. *Lietuvos TSR Mokslo akademijos darbai*, A serija, 2 (36), 161–177.

AMBRAZAS, V. 1976: Prijungiamieji sakiniai. In: Ulvydas, K., red., 1976: *Lietuvių kalbos gramatika* 3. *Sintaksė*, Vilnius: Mokslas, 789–916.

AMBRAZAS, V. 1994a: Išplestinis sakinys. In: Ambrazas, V., red., *Dabartines lietuvių kalbos gramatika*, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidykla, 625–637.

AMBRAZAS, V. 1994b: Prijungiamieji sakiniai. In: Ambrazas, V., red., *Dabartines lietuvių kalbos gramatika*, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidykla, 659–696.

nuosekliai“, nes „tas pats veiksmų laiko santykis įvairiuose paminkluose (arba net ir tame pačiame paminkle) yra reiškiamas įvairiomis prijungimo priemonemis“ (1968b: 95); be to, „pagrindinis [...] komponentas *pirm* gali būti ir pagrindiniame sakinje, o antrasis komponentas *neg*, tarsi pirmojo koreliatas – šalutiniame“ (ten pat). Ir iš tiesų, veiksmo išsidėstymas laiko ašyje išlieka akivaizdus ir sakiniuose, kuriuose prieveiksmis *pirm* ir jungtukas *neg* vartojami atsietai, tačiau tokiais atvejais labiau išryškeja lyginimo reikšme. Drotvinas taip pat nustatė, kad pagal lenkiškų jungiamujų žodžių *pierwiej niz*, *pierwiej niżeli* modelį sudarytas jungiamasis žodis *pirm neg* vartojamas dažniau (1968b: 97) nei atsietas jungtukas *neg* ir prieveiksmis *pirm*. Kaip jau buvo mineta, Daukšos Postileje samplaikinė *pirm neg* vartosena sudaro keturis penktadalius visų atvejų.

- AMBRAZAS, V. 1997: Comparative clauses. In: Ambrazas, V., red., *Lithuanian Grammar*. Vilnius: Baltos lankos, 748–751.
- ANDERSON, J. M. 2004 [1997]: *A notional theory of syntactic categories*, Cambridge: Cambridge University Press.
- BALKEVIČIUS, J. 1963: *Dabartines lietuvių kalbos sintakse*. Vilnius: Valstybinė politinės ir mokslinės literatūros leidykla.
- BAUER, J. 1972: *Syntactica Slavica*. Brno: Universita J. E. Purkyně.
- CULLICOVER, P. W., JACKENDOFF, R. 2005: *Simpler Syntax*. Oxford: University Press.
- DROTVINAS, L. 1968a: Sudėtinės prijungiamosios laiko konstrukcijos senuosiouose lietuvių kalbos raštuose. *Kalbotyra* 19, 67–88.
- DROTVINAS, L. 1968b: Laiko aplinkybės šalutinių sakinių prijungimo priemones senuosiouose lietuvių kalbos raštuose. *Kalbotyra* 19, 89–98.
- FAUCONNIER, G., 2003 [1985]: *Mental spaces*. Cambridge: University Press.
- FRAENKEL, E. 1965: *Litauisches etymologisches Wörterbuch*. Band II Heidelberg. Winter, Göttingen: Vandenhoeck u. Ruprecht.
- HERMANN, E. 1912: *Über die Entwicklung der litauischen Konjunktionssätze*. Jena: Frommansche Buchdruckerei.
- HOLVOET, A., JUDŽENTIS, A. 2003: Sudetinio prijungiamojo sakiniu aprašymo pagrindai. In: Holvoet, Judžentis, red., 2003, 115–172.
- HOLVOET, A., JUDŽENTIS, A., red., 2003: *Sintaksinių ryšių tyrimai*. Vilnius: Lietuvių kalbos institutas.
- JABLONSKIS, J. 1911/1957: *Lietuvių kalbos sintaksė*. Cituojama pagal: *Rinktiniai raštai I*. Sudare J. Palionis. Vilnius: Valstybine politines ir mokslinės literatūros leidykla, 435–549.
- JAKŠTIENĖ, V., PALIONIS, J., par., 1995: *Mikalojaus Daukšos 1595 metų Katekizmas*. Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidykla.
- JUDŽENTIS, A. 1995: *Senosios lietuvių kalbos lyginamosios konstrukcijos*. Daktaro disertacija, Vilnius.
- JUDŽENTIS, A., PAJEDIENĖ, J. 2001: Mikalojaus Daukšos Katekizmo (1595) sudetiniai sujungiamieji sakiniai. *Acta Linguistica Lithuanica* 45, 63–92.
- JUDŽENTIS, A., PAJEDIENĖ, J. 2005: Mikalojaus Daukšos Katekizmo (1595) sudetiniai prijungiamieji vietas ir laiko sakiniai. *Baltu Filologija* 14 (1), 53–65.
- KLEMENSIEWICZ, Z., LEHR-SPLAWIŃSKI, T., URBAŃCZYK, S. 1955: *Gramatyka historyczna języka polskiego*. Warszawa: Państwowe Wydawnictwo Naukowe.
- KUDZINOWSKI, Cz. 1977: *Indeks-słownik do „Daukšos Postile“ I (A–N), II (O–Ż)*, Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza.
- LIEKO, A. 1992: *The Development of Complex sentences*. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- LYONS, J. 1993: *Semantics*, Vol. 1, Cambridge: University Press.
- MICHELINI, G. 2000: Daukšos Katekizmo šaltinių klausimai. *Baltistica* 34 (2), 259–261.
- MICHELINI, G. 2001: Itališkas Ledesmos *Katechismo Dottrina Christiana*: Daukšos panaudoto lenkiško teksto šaltinis. *Acta Linguistica Lithuanica* 44, 227–250.
- MORKŪNAS, K., par., 1999: *Lietuvių kalbos enciklopedija*. Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas.
- PALIONIS, J. 1967: *Lietuvių literatūrinė kalba XVI–XVII a.* Vilnius: Mintis.
- PLUNGIAN, V. A. 2003: *Общая морфология*. Москва: УРСС.
- QUIRK, R., GREENBAUM, S., LEECH, G., SVARTVIK, J. 1972: *A Grammar of Contemporary English*. London: Longman Group.
- SEmenienė, L. 2002: Aukštesniojo ir aukščiausiojo laipsnio būdvardžių valentingumas. *Acta Linguistica Lithuanica* 46, 131–144.
- SKARDŽIUS, PR. 1998 [1931]: *Rinktiniai raštai 4* Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas.
- VAITKEVIČIŪTĖ, V. 1979: *Lenkų–lietuvių kalbų žodynas*, Vilnius: Mokslas.